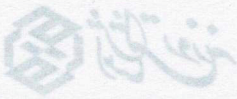

٧٣٦١ رقمه يوزع
٠٨٧٢ خزانة - يوزع رقمه ابلفقا و الاحشاء
٨٠٦ رقمه

ISBN 961-334-080-2

لواء تاه الكفاين ليا يوزع
٠٨٧٢ خزانة - يوزع رقمه ابلفقا و الاحشاء
٨٠٦ رقمه

دانشگاه و انقلاب

بلفقا و الاحشاء

٧٣٦١ رقمه يوزع
دكتور صادق زيبا كلام

٠٨٦٢ خزانة ابلفقا

٠٠٠٥ خزانة

٠٠٠٠٥ خزانة

٠٠٠٠٥ خزانة

٠٠٠٠٥ خزانة

٠٠٠٠٥ خزانة

٠٠٠٠٥ خزانة

ISBN 961-334-080-2

فهرست مطالب

مقدمه نویسنده	۹
نامه سرگشاده به محضر جناب آقای هاشمی رفسنجانی ریاست محترم جمهوری (دی ماه ۱۳۷۲)	۱۳
نامه سرگشاده به محضر مقام معظم رهبری آیت الله خامنه‌ای دامت افاضاته (مهر ماه ۱۳۷۳)	۱۷
نامه سرگشاده به محضر جناب حجت الاسلام عباس قائم مقامی نماینده محترم ولی فقیه در دانشگاه تهران (بهمن ماه ۱۳۷۳)	۲۶
دانشگاه، علوم انسانی اسلامی، علوم انسانی غربی و وابستگی	۳۱
شورای عالی انقلاب فرهنگی برنامه روشنی برای اسلامی کردن دانشگاه‌ها ارائه نکرده است	۵۰
وابستگی دانشگاه در گذشته، گزینش دانشجو و جداسازی دانشجویان دختر و پسر از یکدیگر، نقدی بر مصاحبه جناب آقای جواد منصوری معاونت فرهنگی دانشگاه آزاد اسلامی	۶۲
دانشگاه، بازنشستگی اساتید و نزول سطح علمی	۷۱
چرا میان حوزه و دانشگاه وحدت نیست؟	۷۷
رسماً و علناً از مسئولیتیم در انقلاب فرهنگی حلالیت می‌طلبم	۸۴
انقلاب فرهنگی عملاً هیچ دستاوردی نداشت	۱۱۳
چرا دانشگاه پاسنخگوی خواسته‌های جامعه نیست؟	۱۲۲
وضعیت علوم انسانی در ایران	۱۲۸
چرا در دانشگاه‌های ایران تحقیق صورت نمی‌گیرد؟	۱۴۴
رسالت دانشگاه و بیکاری فارغ‌التحصیلان	۱۷۵
تاریخ چیست، چه فایده‌ای دارد و ما چگونه به آن می‌نگریم؟	۱۸۲

مقدمه نویسنده

رابطه میان دانشگاه و انقلاب را در بهترین حالت می‌توان به یک ازدواج ناموفق تشبیه نمود. همانند همه ازدواج‌های ناموفق در ابتدا همه چیز با دل‌انگیزی، ستایش، احترام و دوستی آغاز شد. در و دیوارهای خیابان‌های اطراف دانشگاه در دوران انقلاب مملو از تجلیل و تمجید از نقش دانشگاه در مبارزات ملت ایران علیه ظلم، استبداد و اختناق بود. هیچ نهاد دیگری در دوران انقلاب به اندازه دانشگاه مورد ستایش و تجلیل قرار نگرفته بود. اکثریت قریب به اتفاق مبارزین و مخالفین و زندانیان سیاسی در رژیم قبل از انقلاب را دانشگاهیان (دانشجویان) تشکیل می‌دادند. دانشگاه از معدود کانون‌هایی بود که در تمامی دوران سال‌های استبداد و خفقان هرگز خاموش نشد.

شعار **دانشگاه سنگر آزادی** که در دوران انقلاب بر سر زبان‌ها افتاده بود، اینکه **روحانیت مبارز** از میان صدها مسجد کوچک و بزرگی که در تهران وجود دارد، مسجد دانشگاه تهران را برای تحصن خود در دوران انقلاب برگزیدند؛ و اینکه مرحوم امام خمینی قرار بود در روز ورودشان و در مسیر حرکت به سمت بهشت زهرا در جلوی دانشگاه تهران سخنرانی کوتاهی به واسطه نقش و جایگاه دانشگاه در مبارزه علیه رژیم شاه ایراد نمایند^(۱)، جملگی مبین نقش والا و حرمتی بود که انقلاب برای دانشگاه قائل بود. در کمتر اعلامیه یا سخنرانی رهبر انقلاب بود که دانشگاه مورد تمجید و تقدیر قرار گیرد. اما همه اینها به سرعت فراموش شد و یا درست‌تر گفته باشیم، هیچ‌کدام از این ملاحظات نتوانست مانع از بروز تیرگی میان دانشگاه و انقلاب شود. هنوز سال اول

۱- سخنرانی یادبودگونه امام در مقابل دانشگاه به دلیل تراکم و هجوم جمعیت عملاً غیرممکن گردید.